

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg
Christiansborg

1. november 2018

Svar på Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets spørgsmål nr. 75 (Alm. del) af 26. oktober 2018 stillet efter ønske fra Morten Bødskov (S)

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for de sager på dagsordenen for ECOFIN-rådsmødet den 6. november 2018, som er relevante for udvalgets sagsområde.

Svar

På dagsordenen for ECOFIN 6. november 2018 er forslaget om omsætningsbeskat på visse digitale tjenester relevant for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Derudover er forslaget til fælles EU-ramme for dækkede obligationer ("covered bonds") samt forordningsforslag vedr. minimumsdækning af tab ved misligholdte lån (såkaldte 'non-performing loans', NPL) relevante for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. De to forslag er ikke på dagsordenen for ECOFIN 6. november 2018, men forelægges for Europaudvalget 2. november 2018.

Forslag om omsætningsbeskat på visse digitale tjenester

På ECOFIN ventes en politisk drøftelse af Kommissionens forslag om omsætningsbeskatning af visse digitale tjenester. Der er mange åbne spørgsmål, og regeringen afventer fortsat et kompromisforslag, der adresserer de tekniske udfordringer, før der kan tages politiske beslutninger om sagen.

Regeringen er stærkt optaget af, at alle virksomheder betaler deres skat. Det gælder også de store digitale selskaber, som skal bidrage til fællesskabet på lige fod med andre virksomheder. Danmark har i både EU og OECD gennemført en lang række tiltag til bekæmpelse af skatteundgåelse, og regeringen er optagede af at sikre, at de nu implementeres og håndhæves. Danmark har altid været blandt de mest ambitiøse lande. Regeringen er også parate til at styrke reglerne yderligere, hvis det viser sig nødvendigt.

Den amerikanske skattereform har adresseret problemet med, at det i en årrække *har været* muligt for især amerikanske tech-giganter at betale meget lidt skat. USA's skattereform sikrer – ifølge OECD – at amerikanske virksomheder fremadrettet vil betale mindst 13 pct. skat af deres indkomst fra udlandet, herunder EU. Det vil også omfatte de digitale virksomheder. Det er meget positivt. Nogle EU-lande

mener dog, at de digitale selskaber i højere grad bør beskattes i EU. Argumentet er, at der er mange brugere, og at brugerne bidrager til værdiskabelsen med deres data osv. Det kan lyde rigtigt, men det rejser grundlæggende spørgsmål, som kræver grundige overvejelser.

Forslaget bryder med det internationale skatteprincip om, at beskatning sker, hvor *værdien skabes*, fremfor hvor *brugerne er*. Et brud med det princip kan blive meget dyrt for Danmark. Man kan argumentere for, at værdiskabelsen i fx medicinalindustrien også er drevet af brugerdata, og at medicinalvirksomheder derfor også bør betale mere skat i forbrugslandet. Fx Novo Nordisk, som har størstedelen af sit salg i udlandet, herunder USA, men som betaler selskabsskat i Danmark, ca. 5 mia. kr. årligt – det er Danmarks største skatteyder. En overgang til forbrugslandsbeskatning for sådanne virksomheder – eller bare helt generelt – kan således undergrave det danske selskabsskatteprovenu. Særligt USA vil være klar til at ændre fordelingen af selskabsskatten bredt set, så man i højere grad end i dag *generelt* selskabsskattes i forbrugslandet.

Spørgsmålet er også, hvordan USA og andre lande uden for EU vil reagere, hvis der indføres en omsætningskat i EU, der er rettet mod disse landes virksomheder. Der er en reel (og ikke blot teoretisk) risiko for amerikansk gengældelse. Senatet har netop sendt et brev til Juncker og Tusk, som problematiserer DST'en, fordi den diskriminerer mod amerikanske virksomheder.

Dertil kommer, at sådan en skat muligvis slet ikke vil kunne pålægges selskaber uden for EU rent juridisk. Skatten bliver vanskelig at håndhæve, fordi man afhænger af selskabernes egne opgørelser og måske ikke kan få assistance fra andre landes skattemyndigheder. Risikoen er, at skatten i praksis ender med kun at ramme EU-virksomheder og deres konkurrenceevne.

Forslaget rummer således en række udfordringer. Men regeringen deltager åbent og konstruktivt i forhandlingerne. Regeringen vil effektivt og målrettet bekæmpe skatteundgåelse, men på en fornuftig måde, som ikke undergraver dansk selskabsskatteprovenu. Også andre lande, fx Sverige og Finland, har udtrykt skepsis over for forslaget og peget på tilsvarende udfordringer.

I lyset af udfordringerne og mulige amerikanske reaktioner er det oplagt at fremme globale løsninger ift. beskatningen af den digitale økonomi. Det kunne være en styrkelse af arbejdet med OECD's anbefalinger til forhindring af skatteundgåelse, det såkaldte BEPS-arbejde. Tyskland har fx rejst et forslag om, at *alle* selskaber, hvis hjemland ikke sikrer en vis effektiv minimumsbeskatning, skal beskattes i forbrugslandet. Det adresserer skatteundgåelse bredt, og vil sikre, at danske selskaber fortsat beskattes i Danmark.

Sådanne løsninger vil også nemmere kunne gennemføres i EU på egen hånd, hvis der ikke nås enighed på globalt plan. Det er løsninger, som regeringen er meget interesseret i.

Forslag vedr. misligholdte lån (NPL)

Rådet ventes at vedtage sin holdning til et forslag om bankers behandling af misligholdte lån. Høje niveauer af misligholdte lån har været et problem i flere EU-lande. Andelen af misligholdte lån i EU er faldet støt de seneste år, men der er stadig udfordringer. Bl.a. har bankerne ofte lånene stående på deres balance til for høj værdi. Det kan så tvivl om bankens reelle robusthed og kan gøre det svært at afhænde lånene.

Forslaget stiller minimumskrav til kreditinstitutterne om, hvor meget kapital de skal afsætte til at dække tab, når et lån misligholdes. Det skal tilskynde institutterne til at nedskrive tilstrækkeligt på lån, når problemerne med misligholdelse erkendes. Kravet vil være større, jo længere lånet har været misligholdt.

Der tegner sig et kompromis, der i det store og hele fastholder Kommissionens forslag, og som regeringen støtter. Forslaget ventes ikke i praksis at have den store effekt i Danmark, hvor niveauet af misligholdte lån er lavt. Effekten vil være større i lande, der har større udfordringer med misligholdte lån.

Forslaget er sammen med en række andre tiltag et vigtigt tiltag i at reducere risici i banksektoren i EU. Bl.a. vedtog ECOFIN i maj styrkede kapitalkrav til bankerne og en styrkelse af krisehåndterings-direktivet (BRRD). Dette initiativ forhandles nu med Europa-Parlamentet, og der arbejdes på at finde et godt kompromis inden længe.

Forslag om EU-ramme for dækkede obligationer

Kommissionen foreslog i marts i år en fælles EU-ramme for "dækkede obligationer", hvilket bl.a. omfatter danske realkreditobligationer. Sagen skal ikke drøftes på dette ECOFIN, men der ventes snart opnået enighed mellem landene på teknisk niveau.

Forslaget er vigtigt for dansk realkredit, som er den primære kilde til at finansiere fast ejendom i Danmark. Der har kun været begrænset regulering af området i EU.

Formålet med forslaget er at skabe en mere harmoniseret fælles regulering af dækkede obligationer. Det skal bl.a. udbrede brugen af dækkede obligationer som en effektiv og stabil kilde til finansiering i hele EU. Det har fra start været intentionen, at den nye regulering skulle bygge på velfungerende nationale modeller, såsom dansk realkredit. Forslaget består af et nyt direktiv og en justering af EU's eksisterende kapitalkravsforordning.

Direktivet fastlægger de grundlæggende definitioner og krav til dækkede obligationer. Direktivet fastlægger bl.a. regler om beskyttelse af investoren, som investerer i dækkede obligationer, og regler for de aktiver, som kan ligge som sikkerhed for dækkede obligationer. Reglerne handler fx om krav om aktiver af høj kvalitet, herunder lån med pant i fast ejendom.

Kompromisforslaget fastholder i vid udstrækning Kommissionens forslag til definition af og krav til dækkede obligationer.

Forordningen fastlægger krav til dækkede obligationer, der skal være opfyldt, for at banker, som køber særligt dækkede obligationer, kan opnå særligt lave kapitalkrav ved at holde dem. Jo højere kvalitetskrav dækkede obligationer efterlever, desto lavere er risikoen for investor ved at holde dem. Hvis investor er en bank, vil dækkede obligationer med lav risiko derfor medføre behov for at holde mindre kapital som buffer mod potentielle tab.

Det vigtigste nye lovkrav handler om overdækning af aktiver – såkaldt *overkollateral*. Overkollateral indebærer, at et institut, som udsteder dækkede obligationer, skal holde en vis mængde aktiver som ekstra sikkerhed for obligationerne, udover de lån – fx boliglån – som er finansieret med de dækkede obligationer. Kravet om overkollateral kan enten være et nominelt eller risikobaseret krav, dvs. afhænge af de dækkede obligationers risiko.

De ekstra aktiver tjener som yderligere sikkerhed for investoren i en dækket obligation. Overkollateral reducerer derved risikoen på obligationen, så et lavere kapitalkrav er passende. I Danmark er der i dag ikke et egentligt krav om overkollateral, men et krav om kapital i forhold til dækkede obligationer.

Kompromisforslaget fastholder generelt forslaget om overkollateral. Kompromisforslaget indfører, at det er national lovgiver og ikke den kompetente tilsynsmyndighed, som beslutter om kravet om overkollateral skal være nominelt eller risikobaseret.

Forslaget viderefører derudover gældende EU-krav om, at *lånegrænser* skal være overholdt gennem hele lånets løbetid. Grænsen for realkreditlån til bolig er fx 80 pct. af boligens værdi. At lånegrænserne til enhver tid skal være overholdt betyder for et realkreditinstitut, at der skal stilles *supplerende sikkerhed*, fx værdipapirer, hvis huspriserne falder og lånegrænser overskrides.

Regeringen støtter forslagets mere harmoniserede regulering af dækkede obligationer i EU, som altså i vidt omfang svarer til reguleringen af realkreditobligationer i Danmark i dag.

En sådan høj EU-standard for dækkede obligationer kan medvirke til, at der tages bedre hensyn til dansk realkredit på tværs af den finansielle regulering i EU. Der vil således fremover være skabt en fælles forståelse af dækkede obligationer af høj kvalitet, som bør forebygge debat om, hvorvidt realkreditobligationer er tilstrækkeligt sikre, likvide osv. Forslaget løser dog ikke alle fremtidige udfordringer for dansk realkredit, når der fastlægges ny EU-regulering. Konkret ændrer forslaget fx ikke på, at vi vil skulle bruge mange kræfter på at sikre en fornuftig kommende EU-implemtering af Basel 4 (kapitalgulv mv.).

Det er en central dansk prioritet, at kerneelementerne i dansk realkredit kan bevares, og at EU-rammen rummer velfungerende modeller som dansk realkredit. Disse hensyn vurderes i høj grad imødekommet i kompromisforslaget, som derfor støttes.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister